

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 26/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **SUPERQUAD SLOVAKIA** s.r.o., Agátová 3406/7A, Bratislava, IČO 50 565 516, zastúpenej URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-48CbR/256/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 9. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods.2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 dohovoru, postupom Mestského súdu Bratislava III (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-48CbR/256/2022 (konanie pôvodne vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 48CbR/256/2022, ďalej len „napadnuté konanie“). Žiada tiež prikázať mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznať primerané finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania o zrušenie obchodnej spoločnosti, ktoré bolo od 9. septembra 2022 vedené pred Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“). K opisu priebehu napadnutého

konania sťažovateľka stroho uvádza, že mestský súd uznesením č. k. B1-48CbR/256/2022-4 z 13. augusta 2025 rozhodol o zrušení obchodnej spoločnosti (sťažovateľky), ktorá proti uvedenému rozhodnutiu podala odvolanie. Posledným úkonom mestského súdu v napadnutom konaní bolo uznesenie z 1. decembra 2025, ktorým bola sťažovateľke uložená povinnosť uhradiť súdny poplatok za podané odvolanie. Stav právnej neistoty sťažovateľky trvá a v najbližšej dobe nebude odstránený.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Poukazujúc na početnú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k problematike zbytočných prietáhov v súdnom konaní sťažovateľka zdôrazňuje, že „neefektívnym, nesústredeným, nehospodárnym a neúčinným postupom“ mestského súdu (ktorý bližšie nešpecifikuje, pozn.), nie je v napadnutom konaní v merite veci rozhodnuté, celková dĺžka súdneho konania 3 roky a 3 mesiace je neprimeraná a ústavne non-konformná, v rozpore s ustálenou judikatúrou ESLP.

4. K zložitosti veci sťažovateľka tvrdí, že napadnuté konanie je mimosporovým konaním o zrušenie spoločnosti, ktoré nie je právne ani skutkovo zložitým. Neprimeraná dĺžka napadnutého konania 3 roky a 3 mesiace nie je vyvolaná správaním sťažovateľky, na jej ťarchu nemôže byť pripísaná jej aktivita ani uplatnenie si práv podaním odvolania. Mestský súd vo veci sťažovateľky postupoval neefektívne a nedostatočne vykonával úkony smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu, vykonával len administratívne úkony spojené s vedením veci, čím pretrváva právna neistota sťažovateľky. Predmet napadnutého konania má pre sťažovateľku veľký význam, keďže ide o jej existenciu resp. zánik. Nejasnosť ohľadom budúcej existencii sťažovateľky ako obchodnej spoločnosti tejto bráni plne vykonávať podnikateľskú činnosť, čím jej vzniká škoda v podobe ušlého zisku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka existencie zbytočných prietáhov postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd úvodom predbežného prerokovania veci považuje za potrebné ozrejmiť, že od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. súdna mapa), na základe ktorých prešiel výkon súdnictva vo veci sťažovateľa z pôvodne príslušného Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava III (§ 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov).

8. Vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti považoval ústavný súd za vhodné požiadať mestský súd o vyjadrenie sa k jej obsahu (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde). Mestský súd vo svojom vyjadrení SprV/ 412/2025 zo 14. januára 2026 uviedol, že ústavná sťažnosť sa mu javí ako zjavne neopodstatnená. Okresnému súdu bol 22. apríla 2022 doručený podnet vlastníka nehnuteľnosti, v ktorom uviedol, že odvoláva súhlas s umiestnením sídla sťažovateľky (vec zapísaná pod sp. zn. BI-48Exre/168/2022, pozn.). Pokynom vyššieho súdneho úradníka z 19. júla 2022 bola vec zapísaná do registra CbR, pre dôvod na zrušenie spoločnosti podľa § 68b ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka a spis bol 9. septembra 2022 zapísaný pod číslom konania BI-48CbR/256/2022 ako podnet na zrušenie spoločnosti. K začatiu konania o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 309b ods. 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v znení neskorších predpisov došlo 20. marca 2024 – doručením oznámenia o začatí konania o zrušení obchodnej spoločnosti. Súd v súlade s § 309b ods. 3 CMP 6. decembra 2024 vyznačil v obchodnom registri poznámku o začatí konania o zrušení spoločnosti. Súd vydal uznesenie č. k. BI-48CbR/256/2022-4 1 z 13. augusta 2025, ktorým zrušil obchodnú spoločnosť a ktoré bolo sťažovateľke riadne doručené 22. augusta 2025. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2025. V súlade s § 309e CMP súd 26. septembra 2025 zverejnil v obchodnom vestníku č. 185/2025 oznámenie o zrušení sťažovateľky. Sťažovateľka 31. októbra 2025 podala proti právoplatnému uzneseniu č. k. BI-48CbR/256/2022-4 1 z 3. augusta 2025 odvolanie, ktoré doplnila 14. novembra 2025. Mestský súd 1. decembra 2025 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku 90 eur do 10 dní od doručenia uznesenia, ktoré bolo právnomu zástupcovi doručené 4. decembra 2025. Súdny poplatok však do dnešného dňa uhradený nebol. Registrový súd dal 14. januára 2026 súdny spis na predloženie odvolaciemu súdu, ktorým je Krajský súd v Bratislave. Dňa 13. januára 2026 došlo v Obchodnom registri k zmene sídla spoločnosti SUPERQUAD SLOVAKIA s.r.o., registrový súd postúpi celý registrový spis spoločnosti po jeho skompletizovaní na Mestský súd Košice.

8.1. Mestský súd zdôraznil, že v priebehu napadnutého konania nebola akýmkoľvek spôsobom zo strany súdu obmedzovaná podnikateľská činnosť spoločnosti, pričom v konaní vedenom pod sp. zn. BI-48CbR/256/2022 nebolo doposiaľ vydané rozhodnutie o výmaze obchodnej spoločnosti z obchodného registra s prihliadnutím na neúmerne vysoký počet spisov pridelených do súdneho oddelenia 22CbR ako aj vzhľadom na zákonnú úpravu konania o zrušení obchodných spoločností a s tým súvisiacich zákonných lehôt predmetného konania. Sťažovateľka poukazuje na prieťahy v napadnutom konaní, pričom však sama 31. októbra 2025 podala odvolanie proti uzneseniu o zrušení spoločnosti, a to aj napriek tomu, že došlo k márnemu uplynutiu lehoty na jeho podanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť a sťažovateľka neuhradila ani poplatok za podané odvolanie. V predmetnom prípade tak súd nemá inú možnosť ako postúpiť spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

8.2. V konaní sa vyskytlo obdobie nečinnosti, ale sťažovateľka tiež nevyvíjala žiadnu aktivitu na odstránenie vady v podobe absentujúceho sídla spoločnosti. Návrh na zápis zmeny sídla spoločnosti bol podaný na registrový súd 27. novembra 2025. Vec bola vzhľadom na vysoký nápad v danom období vybavovaná podľa možností, a to najmä s prihliadnutím aj na počet iných vecí v oddelení.

8.3. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať predmetné vyjadrenie mestského súdu na repliku sťažovateľke, lebo obsahuje predovšetkým chronologický popis úkonov súdu (vychádza

aj zo súdneho spisu), údaje sťažovateľke známe a tvrdenia týkajúce sa všeobecne známej preťažnosti mestského súdu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

9. Keďže čl. 46 ods. 1 ústavy (rovnako ako čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie) nie je *ratione materiae* použiteľný na akékoľvek zbytočné prietahy v postupoch orgánov verejnej moci, takýto zásah musí príslušný sťažovateľ preukázať a adekvátne skutkovo a právne zdôvodniť. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky [napr. I. ÚS 266/2021, (ZNaU č. 88/2021)].

10. Ak ústavný súd ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánu verejnej moci (vymenovanie jednotlivých práv nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť), musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom [I. ÚS 532/2024 (ZNaU č. 35/2024)]. Právny zástupca sťažovateľky je pritom pri zastupovaní svojich klientov v konaní pred ústavným súdom aktívny vo veľkom počte prípadov, nemožno preto pochybovať, že na splnenie minimálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti je jednak dostatočne odborne kvalifikovaný a jednak sú mu tieto požiadavky ústavného súdu dobre známe.

11. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľky, čo je dôvodom na jej odmietnutie v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

IV.2 K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v napadnutom konaní:

12. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 2 listiny si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, IV. ÚS 173/2021) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

13. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 318/2022).

14. Z obsahu vyjadrenia mestského súdu a ostatného spisového materiálu má ústavný súd za preukázané, že sťažovateľka ako obchodná spoločnosť je účastníčkou konania o zrušenie obchodnej spoločnosti vedeného príslušným registrovým súdom podľa § 309b ods. 3 CMP z dôvodu zániku jej sídla (s poukazom na § 2 ods. 3 Obchodného zákonníka). Napadnuté konanie je mimosporovým konaním, v ktorom registrový súd rozhoduje bez návrhu o zrušení obchodnej spoločnosti vychádzajúc pritom z hmotnoprávnej úpravy podľa § 68b ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka. V konaní ovládanom princípom materiálnej pravdy je podkladom pre rozhodnutie konajúceho súdu zistenie skutočného stavu veci (§ 35 CMP). V konkrétnom prípade sťažovateľky bol dôvodom pre postup súdu podľa § 309b ods. 3 CMP podnet výlučného vlastníka nehnuteľnosti doručený okresnému súdu 20. apríla 2022, z ktorého vyplývalo odvolanie súhlasu vlastníka s umiestnením sídla sťažovateľky. Napadnuté konanie začal mestský súd *ex offio* a to 20. marca 2024 doručením oznámenia o začatí konania o zrušenie obchodnej spoločnosti podľa § 309b ods. 3 CMP (uplynutím úložnej lehoty, pozn.). Súčasne mestský súd vyzval sťažovateľku na odstránenie dôvodov, pre ktoré sa predmetné konanie začalo, a to v lehote 90 dní odo dňa doručenia výzvy. Keďže sťažovateľka sa k dôvodom v určenej lehote nevyjadrila ani neosvedčila možnosť odstránenia dôvodov, pre ktoré sa predmetné konanie začalo, mestský súd rozhodol o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 309d ods. 1 CMP vydaním uznesenia č. k. B1-48CbR/256/2022-4 z 13. augusta 2025. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2025. Mestský súd 26. septembra 2025 zverejnil v obchodnom vestníku č. 185/2025 oznámenie o zrušení sťažovateľky (§ 309e CMP). Proti právoplatnému rozhodnutiu o zrušení obchodnej spoločnosti podala sťažovateľka 31. októbra 2025 odvolanie (doplnené podaním zo 14. novembra 2025), za ktoré súdny poplatok na výzvu súdu v určenej lehote neuhradila.

15. Ústavný súd konštatuje, že v predloženie ústavnej sťažnosti absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by mu umožnila reálne posúdenie rozporovaného postupu mestského súdu na namietané porušenie práv sťažovateľky. Argumentácia sa obmedzuje na všeobecné tvrdenie o dĺžke napadnutého konania bez bližšej konkretizácie jeho priebehu (okrem nesprávne uvedeného dátumu začatia konania a uznesenia o zrušení obchodnej spoločnosti), sťažovateľka dokonca neuvádza ani len dátum podania svojho odvolania proti rozhodnutiu o jej zrušení. K ústavnej sťažnosti sťažovateľka pripojila vytlačený elektronický spisový prehľad súdneho spisu sp. zn. B1-48CbR/256/2022 vedeného mestským súdom, ktorý obsahuje zoznam jednotlivých položiek predmetného spisu bez možnosti oboznámiť sa s ich obsahom. Povinnosťou a ani úlohou ústavného súdu pritom nie je vyhľadávať chýbajúce skutočnosti (porov. I. ÚS 356/2025). Z obsahu ústavnej sťažnosti preto nie je zrejmé, akým presne špecifikovaným postupom mestského súdu

v napadnutom konaní mali byť práva sťažovateľky porušené.

16. S poukazom na bod 10 odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd uvádza, že pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021, I. ÚS 172/2022, I. ÚS 405/2022).

17. Ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom aj z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania. Ústavný súd zároveň prizvukuje, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v platnom znení, pozn.], čo nie je akceptovateľné.

18. Iba uvedenie doby trvania napadnutého konania numerickým vyjadrením tak, ako to uvádza sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti, samo osebe nemôže byť relevantnou okolnosťou, ktorá by ústavný súd viedla k rozhodnutiu o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa namietaného porušenia práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru [I. ÚS 18/2021 (ZoÚS 69/2021)]. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľky aj v tejto časti, čo je dôvodom pre jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Ak by aj ústavný súd z dôvodu materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti posudzoval dôvodnosť ústavnej sťažnosti sťažovateľky, jednoznačne by dospel k záveru o jej neopodstatnenosti pre nedostatok intenzity nečinnosti súdu (od 20. marca 2024 do 8. septembra 2025), keď podnet na začatie konania podal 22. apríla 2022 od sťažovateľky odlišný subjekt, v čase podania ústavnej sťažnosti bolo napadnuté konanie právoplatne skončené a sťažovateľkou po zákonnej lehote podané odvolanie priebeh konania zjavne už nemôže ovplyvniť. Z týchto dôvodov mohla byť ústavná sťažnosť sťažovateľky odmietnutá aj podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

19. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu